

Jolka Milić

Miška na zapuščeni knjižni polici

Ljubitelji op-arta, pop-arta, gob`c arta, pozor:

K U P I T E " E V O " !

Vi, ki vam vsesortne misli krožijo po glavi ko vesoljske ladje in umetni sateliti,

K U P I T E " E V O " !

Vi, ki ste zavoljo ločil padli v slovenščini in še danes potite krvavi pot, ker jim ne znate najti primerne parkirišča,

K U P I T E " E V O " !

Na mah boste zvedeli, kam z obilno letino klicajev, vprašajev, oklepajev in pomišljajev. Vsakemu mušjeku, alias piki, boste odsorej znali določiti in odmeriti pravšnje lege in položaj. Bojda topografsko natančno.

K U P I T E " E V O " !

tovariši in ne iščite Adama že na prvi strani, ker bi zaman tratili čas. Raje se slecite vsega človeškega in se v mini-gatah izpostavite soncu ter čakajte, da vam v brušenem krožničku prinese tri kepice sladoleda, polite z višnjevcem in kronane z višnjo. Ob višnjevcu boste namreč mnogo lažje preboleli Adamovo odsotnost.

Tudi za Evo ne oprezujte preveč nestrpno, ker bi se spet skregali s Kronosom. Eva je le skomercializiranost trenutka. Eva je neonski okrasek, obcestna obločnica, hokejski obelisk, asfaltna vaba za rekrute, frizerje in pubertetnike ter za rjaveče device, ki pa se ne bi hotele dokončno skrhati, zato pravočasno stikajo za kontrarjavečimi pripomočki.

K U P I T E " E V O " !

potrošniki (na drobno, na srednje in na veliko), kajti to-

pografska (et company) poezija je hudičevo zaresna zadeva in s klepsidre usipajoči se vprašaji hodijo že zravnano, vse bolj se spreminjajo v strjeno četo mičnih klica(r)jev, v kompaktne monstrume pokončnosti. (Plakaj, ljubljena zemlja. Jokaj, razjokaj se, vzdihuj, mon pais bien aimè).

K U P I T E " E V O " ,

prijatelji. Eva že udarja na strune in preudarja plat zvo-
na. (Na hrbtu ima celi grm preroških las, na riti alge.

Bunkice v laseh. Smeje pa se nekoliko ponarejeno. Neser-
ialno. Ko da bi jo zanašalo za vetrom ljubezni).

Ne pòjte se zijala pri Figovcu. Ne popivajte pri Starem
tišlarju in v Tavčarjevem hramu. Ne posedajte v klubu po-
slancev. Ne ovirajte prometa pred E(mono), to vražjo ku-
harico ljubljansko, ki bo s svojimi balkanskimi in tere-
zijanskimi omakami zasmradila vse mesto!... Brž stopite
v kulturno Namo na Titovi cesti in z reformiranim jurjem
zasnubite "Evo". Priposestvujte si jo.

Ne cincajte več med beat(i) ali ne beat(i). Izkoristite
edinstveno priložnost. Lastniki deviz, 10 % popust vam ne
uide.

160

Pripis: "EVA" je izšla v samozaložbi. Njeni avtorji so:
Marko Pogačnik, Franci Zagoričnik, I.G.Plamen, Tomaž Ša-
lamun, Braco Rotar in Aleš Kermavner. Natisnilo jo je ČP
Gorenjski tisk v Kranju v 600 izvodih.

Pristavek: Pogačnikovo in Plamenovo knjižico "OHO - bese-
da-črta" pozdravljam z enakim in še stopnjevanim navduše-
njem. Vzhičeno vzklikam: Madonca so to lepe stvari. Le
škoda, da niso nič manj drage od navadnih ter v sklerozo
konvencionalnosti ujetih konsumnih artiklov-knjig. Človek
bi pričakoval, da bo s tako skrajno vročimi in revolucionar-

nimi besedili, dobil še tisočak za povrha... in debelo liziko. Šele ta prelom z zastarelimi in okostenelimi običaji daj-dama bi nepoboljšljivega slovenskega tradicionalista in trdokožnega malomeščana iztiril. Pri moji veri, od o-suplosti in zaprepačenosti bi se pri priči stegnil vodoravno v nezavest.

Pripomba uredništvu: Čemu bi komaj resne ali kar neresne stvari resno jemali? Navsezadnje ni tako težko poigravati se z besedami.

Minilingvistika

161

Zakaj z besedami je kakor z vsem živim: rodé se, živé in odmirajo. (Anton Bajec)

... Pri vsem tem gre seveda za količinsko dopolnjevanje besednega fonda, ki pa je že po kratkem času spet v nevarnosti, da zdrkne v brezno obrabljenih, neuglednih ali polsmešnih besed. (Boris Paternu)

OPREDELJENA OPREDELITEV IN NEKJE V SLOVENSKEM PROSTORU
PRISOTNA PRISOTNOST. So besede, ki ne vem po čigavi za-slugi nenadoma postanejo tako pomembne, da brez njih ne moremo ničesar več povedati. In glej ga spaka, ko se o-ve-mo, da nam prepogosto silijo spod peresa ali tipke, hkrati tudi spoznamo, da so najimenitnejše, najvernejši izraz našim mislim in pojmom, jezi nas, da jih drugi tako brez

nujne potrebe uporabljajo, mi pa ne najdemo prav nobene
soznačnice, ki bi nam povedala ravno to, kar hočemo...
Da, da, in principium erat verbum...

Izvirnost in sodobnost se tepeta s starokopitnostjo in
snobizmom. Če bi imeli stroj, ki bi nam iz časnikov, go-
vorov in knjig izbral najpogostejše rabljene besede, potem
bi nedvomno vsako leto dobili še eno miss - miss besedo.
Pred nekaj leti je bila taka miss - oprostite, beseda,
brez katere ni bilo moč občevati, OSVEŠČENOST, morda tudi
ANGAŽIRANOST. Leta 1964 se je razpasla SITUACIJA; najprej
revialna, potem kulturna in nazadnje sploh samo še situ-
acija. V tistem letu se je spočela in razbohotila tudi
nesamostalniška miss NEKJE, ki se še kar dobro drži.

V zadnjih dveh ali treh letih sta najbolj upoštevani be-
sedi OPREDELITEV, OPREDELJENOST ter PRISOTNOST, PRISOTEN
itd. Še kdor ti besedi zna na pravem mestu in ne prepo-
gosto uporabljati, je v nevarnosti, da ga zaslužnjita, a
ko se vsevprek začnemo opredeljevati - vseeno ali gre za
spremenjen delovni čas, za reformo in samoupravljanje,
za socializem ali pa samo za klobaso ali hrenovko - s
svojo opredeljeno opredelitvijo in ko je pri tem prisot-
na naša neprisotnost ali pa neprisotna naša prisotnost,
tedaj smo že nekje opredeljeni...

Prav zares! Poslušáš govor, debato, prepir, seminar, ra-
dio, televizijo, beri revijo (Sodobnost, Dialogi, Kaplje,
Nova pot, Naši razgledi itd.), povsod poplava istih iz-
razov. Celo višji oficir v Delu govori o "prisotnosti"
in "uporabi" atomskega orožja v manevrih v Beli krajini.
V Delu z dne 7.XII.67 nekdo poroča o razpravi: "Prisoten
pa je bil tudi občutek..." Prav kot da je občutek prisot-
stvoval...